

[Indenrigsministeren.]

lige Skillelinier i Politik. Det skal jeg selvfølgelig indrømme. Derfor skal jeg heller ikke beklage mig over, at den ærede Ordfører for Venstre talte paa disse Omraader, som han gjorde. Jeg vil tværtimod sige, at hvis det høje Landsting vil drage en Sammenligning mellem det Forslag, der oprindeligt forelaa fra min Side i Folketinget, og et Forslag affattet overensstemmende med den ærede Venstreordførers Udtalelser her i Dag, vilde en saadan Sammenligning føre til den Tanke, at det egentlig ikke skulde være vanskeligt her i Tinget at naa til Enighed.

Den ærede Ordfører for Venstre beklagede, at jeg ikke havde benyttet de sidste Par Maaneder til at lade Lovforslaget, som det nu foreligger, gaa til Udtalelse i forskellige Organisationer og Institutioner: Den Almindelige danske Lægeforening, det lægevidenskabelige Fakultet og enkelte andre. Jeg synes egentlig ikke, at der var nogen Grund til at gøre dette, idet de Institutioner, det her drejer sig om, har haft Lejlighed til i Lægekommisionen at fremsætte og tilkendegive deres Opfattelse, og der i Lægekommisionens Betænkning foreligger et fyldigt Materiale til Belysning af, hvordan Repræsentanterne for disse forskellige Sider ser paa alle de Problemer, som er berørt under Forhandlingen her. Dertil kommer, at de paagældende Organisationer og Institutioner har haft Lejlighed til for Folketingsudvalget ved personligt Fremmøde at fremsætte deres Anskuelser. Jeg anser det ogsaa for en Selvfølge, at noget lignende vil ske overfor Landstingsudvalget.

Det ærede Medlem (Rytter) syntes noget utilfreds med Bestemmelsen i Lovforslagets § 4, hvorefter en Læge ikke, medmindre han har bestaaet Tandlægeeksamen eller en særlig Prøve i Tandlægevirkksomhed, maa udføre Tandfyldning, Rodbehandling, Anbringelse af uaftagelige Tænder o. s. v. Det er selvfølgelig et af de Spørgsmaal, hvor man kan være i Tvivl om, hvilket Standpunkt man skal tage. Jeg vil dog henvise til, at i Lægekommisionen var der af samtlige Kommissionens Medlemmer kun to Lægerepræsentanter, som var imod denne Bestemmelse.

Den ærede Ordfører for Venstre og ligeledes andre ærede Ordførere ankede over Bestemmelsen i § 7 om Lægens Pligt til at yde Lægehjælp og spurgte, om Udtrykket „enhver praktiserende Læge“ udelukkede, at Specialister kom ind herunder. Det er givet, at Specialister efter denne Affattelse ikke falder ind under Bestem-

melsen. Jeg hørte med Interesse ogsaa paa den ærede Ordfører for Socialdemokratiets Betænkkeligheder ved disse Bestemmelser ud fra det Synspunkt, at den Skærpelse, der er foregaaet i Folketinget paa dette Omraade, kunde føre med sig adskiligt større Udgifter for Sygekasserne, end man maaske havde tænkt sig ved Bestemmelsernes Affattelse, og jeg er meget rede til at overveje en Gang til, om man maaske her er gaaet for vidt. Det var i øvrigt ligesom de andre Omraader, den ærede Ordfører for Venstre dvælede ved, et Punkt, hvor netop Venstre i Folketinget satte Pris paa en Skærpelse.

Den ærede Ordfører for Venstre omtalte ret indgaaende Spørgsmaalet om Kvaksalvernes Stilling og gjorde den Bemærkning, at i Øjeblikket kunde man sige, at Kvaksalverne var taalt her i Landet, men efter Lovforslaget vilde de komme til at indtage en begunstiget, næsten en privilegeret Stilling. Jeg synes nu ikke, at nogen af disse Betegnelser helt svarer til de virkelige Forhold. Man kan nok sige, at Kvaksalvere i Øjeblikket, naar man ser hen til den rent legale Bestemmelse om Kvaksalvere, Forordningen af 5. September 1794, er taalt her i Landet; men efter den Retspraksis, som er bygget op gennem de Slægtled, der har levet siden, forstaar man i Dag denne Bestemmelse saadan, at Kvaksalvere kun straffes, naar de faktisk har udsat Patienten for Fare enten direkte ved den anvendte Behandling eller indirekte ved, at rettidig Lægehjælp er unddraget den syge. Det er dog den faktiske Retstilstand, og jeg har nærmest den Opfattelse, at paa dette Standpunkt blev vi helt og fuldt staaende ved den Affattelse, som var givet Lovforslaget, da det af mig blev forelagt i Folketinget. Jeg erkender, at der under et meget stærkt Pres først og fremmest fra Venstres Udvalgsmedlemmer i Folketinget her skete Ændringer, der betyder en noget større Frihed for Kvaksalvere, uden at jeg dog mener, at man paa nogen Maade kan bruge det Udtryk, som det ærede Medlem anvendte: at Kvaksalvere herefter i Sammenligning med Lægerne vilde være begunstigede eller privilegerede.

Det ærede Medlem omtalte i denne Forbindelse Bestemmelsen om, at Kvaksalvere nu vil have Lov til at reklamere. Med Hensyn til Kvaksalveres Reklamerings findes der egentlig for Tiden, mig bekendt, ikke i dansk Lovgivning nogen Strafbestemmelse. Man kan sige, at for saa vidt man af en Reklame kan se, at det drejer sig om Kvaksalveri, foreligger der en retsstridig Hand-